

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Karácsony van, és az Atyánk szavaival fordulok hozzátok: ***emlékezetünkben felidézzük Isten Fia születésének eseményeit és körülményeit, elidőzünk a betlehemi istállóban, a názáreti házban, és szívünkbe zárjuk – jobban, mint bármikor – Máriát, Józsefet és a Gyermek Jézust. Mit is mond nekünk a Szent Család egyszerű, ugyanakkor csodálatos élete? Mit tanulhatunk tőlük?***¹

E szavak segítenek ráéreznünk a kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepek sajátos légkörére. Újra meg újra szemléljük az Úr születését, anélkül, hogy belefáradnánk. Szeretnénk egyre jobban elmélyedni ebben a csodálatos titokban, noha soha nem foghatjuk fel annak valódi mélységét: Isten szeretete az emberiség iránt, mindegyikünk iránt, valóban felfoghatatlan. Ezért szüntelen hálaadással fordulunk az Úrhoz: lealacsonyodott a mi szegény emberi természetünk szintjére, hogy megszabadítson minket nyomorúságainktól és Isten gyermekeivé tegyen minket. A Karácsony előtti napon a reggeli szentmise könyörgésében ezt olvastuk: *Kérünk, Urunk, Jézus, siess és ne késlekedjél! Eljöveteled vigasztaló öröme töltsön el minket, akik szerető jószágokban bízva bízunk.*² Természetes, hogy úgy érezzük, az Úr Ananiás Pálhoz intézett szavaival válaszol nekünk, mindannyiunknak: *quid moráris?*³, mit késlekedsz? Kérjük Szűz Mária és Szent József segítségét, hogy mindig sürgető szükségét érezzük annak, hogy Krisztussal legyünk és keressük Öt.

Ma, január 1-jén tartjuk Szűz Mária istenanyaságának ünnepét, akit az Úr adott nekünk édesanyáknak. Mária az az út, amelyet az Atyaisten kiválasztott, hogy egyszülött Fia emberré váljon a Szentlélek működése folytán. Máriának is hálásak vagyunk. Megköszönjük neki, hogy az anyagi üdvözlet pillanatában adott válaszával, valamint erős és csendes jelenlétével a Kereszt tövében megnyitotta nekünk az istengyermekség ösvényét. Szent Josemaria szavaival így fordulunk hozzá: ***Óh, Anya, Anya! Ezzel a „fiat”-oddal minket Isten testvérévé és dicsőségének örökösévé tettél. Áldott légy!***⁴

Az Opus Dein belül meghirdettem egy Mária-évet, hogy az egész Egyházzal együtt imádkozzunk a következő rendes püspöki szinódusért, amelynek témája a család hivatása és küldetése az Egyházban és a világban. Az a vágyunk – és ezt kérjük buzgón Istentől a Szűzanya közbenjárására –, hogy az emberek mindenütt újra felfedezzék a társadalom ezen alapvető sejtjének pótolhatatlan értékét. Ha a keresztény családok felismerik és elfogadják Isten nekik szóló tervét, orvosolni lehet a népeket és országokat sújtó sok rosszat.

Pápaságának első heteiben Szent II. János Pál pápa magánkihallgatáson fogadott több házaspárt, akik családképző tanfolyamokon vettek részt, és így szólt hozzájuk: „Az Egyház és az emberiség jövője a családban születik és fejlődik”.⁵ Később, hosszú és gyümölcsöző pápasága során számtalan alkalommal és számtalan különböző formában megismételte ezt a gondolatot. Az 1980. évi püspöki szinódus eredményeképpen megszületett, *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdításban a következőképp fogalmazott: „A Teremtő és Megváltó Isten tervében a család nem csupán a maga »identitását« fogja fel – tudniillik azt, hogy »micsoda« – hanem a maga »küldetését« is, azaz hogy mire képes és mit kell »cselekednie«. A feladatok, melyeket a családnak Isten akaratából kell végrehajtani az emberi történelem folyamán, a család belső természetéből fakadnak, s megmutatják dinamikus és egzisztenciális

¹ SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa (Találkozni Krisztussal)*, 22

² RÓMAI MISEKÖNYV: December 24., Könyörgés

³ *ApCsel* 22,16

⁴ SZENT JOSEMARÍA: *Út*, 512

⁵ SZENT II. JÁNOS PÁL: Magánkihallgatáson elhangzott beszéd, 1978. október 30.

fejlődését.”⁶ Majd e gondolatot egy sürgető felhívással fejezte be, amely most még nagyobb erővel visszhangzik: „család, »légy« azzá, ami »vagy«!”⁷

Minden pillanat alkalmas arra, hogy e kéréssel forduljunk a Menny felé, és még inkább Karácsonykor, amely megvilágítja Isten tervét az egész emberiség számára. Az angyalok *nagy örömet* adtak tudtul a pásztoroknak, amely *az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.*⁸ Ez az örömhír az egész emberiségnek szól. Szent Lukács szűkszavúan csak annyit mond: *gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket.*⁹ A kezdetben Isten megteremtette a férfit és a nőt, és egyenlő méltósággal ruházta fel őket; így létrehozta az első emberi családot, és megparancsolta nekik, hogy hajtsák uralmuk alá az egész világot és népesítsék be a földet.¹⁰ Ebben rejlik a család intézményének gyökere. Ugyanakkor ami Betlehemben történt, túlmutat ezen: végtelen leereszkedésében Isten egy családban öltött testet, így mutatta meg akaratát az emberiség rendezett fejlődésére vonatkozóan. A betlehemi család példa a világ minden családjá számára.

A családról szóló első katekézisében Ferenc pápa arról beszélt, hogy **Isten Fiának megtestesülése a férfi és a nő egyetemes történetének új kezdetét nyitja meg. Ez az új kezdet pedig egy családban történik meg Názáretben. Jézus egy családban született. Eljöhettek volna látványos módon, mint egy harcos, mint egy császár, de nem: egy család fiaként, egy családban jön el. Ezért fontos, hogy szemléljük a jászolban ezt a szép jelenetet.**¹¹

*A Szentírás szerint Jézus születése az idők teljességének elérését jelenti (vö. Gal 4,4); Isten ezt a pillanatot választotta ki arra, hogy egészen kinyilatkoztassa szeretetét az emberek iránt azzal, hogy nekünk adja a Fiát. Ez az isteni elhatározás teljesen hétköznapi, megszokott körülmények közt valósul meg: látunk egy asszonyt, aki anya lesz, egy családot, egy házat. Isten mindenhatósága és dicsősége az emberin keresztül nyilvánul meg és hozzá kapcsolódik. Azóta tudjuk mi, keresztények, hogy az Úr kegyelmével megszentelhetünk és meg kell szentelnünk az életünkben mindent, ami jó. Minden egyes evilági helyzet – bármilyen jelentéktelennek és mindennapinak tűnik is – a Menny felé tartó vándorutunk újabb szakasza, amely lehetőséget kínál a Krisztussal való találkozásra.*¹²

A házastársi egységet Isten hozta létre a férfi és a nő teremtésének pillanatában, sok helyen azonban sajnos semmibe veszik. Oly rosszul bánnak a családdal! Normálisként akarnak elélni állítani olyan helyzeteket, amelyek súlyos támadást jelentenek Isten teremtő és üdvözítő terve ellen. Sok helyen és környezetben – nemcsak az egyes emberek cselekedetei, hanem a hatóságok intézkedései, törvények és kormányzati döntések következtében – egyre inkább meggyengül a család intézménye, sőt megpróbálják valami egészen mássá átalakítani. Nem veszik észre - hiszen az ördög felettébb ügyesen el tudja homályosítani az emberek értelmét -, hogy azzal, hogy kiüresítik a család fogalmát, mérhetetlen kárt okoznak a társadalomnak.

Múlt vasárnap volt a Szent Család ünnepe. Mint minden évben, most is megújítottuk a szüleink és a testvéreink felajánlását a názáreti Szent Családnak, ahogy azt az Alapítónk meghagyta; és megkértük a rokonainkat, barátainkat és a Prelatúra apostoli tevékenységében részt vevő sok más embert, hogy tegyenek így velünk együtt. Mint mindig, imádkoztunk a világ

⁶ SZENT II. JÁNOS PÁL: *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdítás, 1981. november 22., 17

⁷ *Ugyanott*

⁸ *Lk 2,11*

⁹ *Lk 2,16*

¹⁰ *Vö. Ter 1,26-28*

¹¹ FERENC PÁPA: Általános audiencián elhangzott beszéd, 2014. december 17.

¹² SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa (Találkozni Krisztussal)*, 22

összes keresztény családjáért, hogy olyanok legyenek és úgy éljenek, mint a Betlehemben és Názáretben látott isteni család.

A most kezdődő Mária-év során imádkozzunk különösen ezért a szándékért. Talán ismétélhetünk valamely fohászt, amely segít szem előtt tartanunk. Az Atyánk gyakran imádkozott így: *Jézus, Mária és József, segítsetek, hogy mindig együtt legyek mindhármóttal.* Imádkozni fogunk azért, hogy a názáreti Szent Család oltalmazza mindig a világ összes családját.

Ugyanakkor imádságunkba belefoglaljuk az országok és a nemzetközi szervezetek vezetőit, akik felelősek azért, hogy örködjenek a társadalom ezen alapvető sejtjének épsége felett. Forduljunk Istenhez, hogy ne sérüljön a házasság egysége, felbonthatatlansága és az élet iránti nyitottsága, valamint a szülők joga arra, hogy meggyőződésüknek megfelelően neveljék gyermekeiket, hogy a polgári törvények ne csak ne akadályozzák a család harmonikus fejlődését, hanem segítsék elő azon célok teljesülését, amelyeket Isten a család teremtésekor meghatározott.

Határozott erőfeszítésre van szükség a társadalom új evangelizációja terén, és ennek az egyes családokban, minden egyes családban kell elkezdődnie. **Bármely keresztény család – ahogy Mária és József tették – mindenekelőtt befogadhatja Jézust, hogy meghallgassa, beszéljen vele, vigyázzon rá, védelmezze, és együtt növekedjen vele, és így tegye jobbá a világot.**¹³ Saját otthonunkban táplálnunk kell azokat az erényeket, amelyekre a liturgia emlékeztet a Szent Család ünnepének egyik olvasmányában. *Mint Istennek szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Ahogy az Úr megbocsátott nektek, ti is bocsássatok meg egymásnak. Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteleke. S Krisztus békéje töltse be szíveteket.*¹⁴

Ezek a tanácsok a család minden tagjának szólnak: a szülőknek, a gyermekeknek, a testvéreknek és a többi rokonnak. Noha a „család” kifejezést szűkebb értelemben arra a környezetre használjuk, ahol az ember megszületik és felnő, tudjuk azt is, hogy az Egyház Isten családja itt a földön, és az Opus Dei, az Egyház e kis része is család. Szent Josemaria hangsúlyozta, hogy ilyen vagy olyan módon a Műhöz tartozhatnak természetükben és életmódjukban egymástól nagyon különböző emberek. Egy alkalommal így beszélt erről: *Nem a levegőbe beszélek, amikor azt mondom, hogy a Mű isteni és emberi család, amelyben – az Úr által bőségesen megáldott, sokgyermekes természetes családokhoz hasonlóan – vannak magasabb és alacsonyabb testvérek, sötétebb vagy világosabb hajúak... Ráadásul itt vannak mellettünk a rokonok, akiket nagyon szeretünk: a munkatársak..., végül a sok barát és kolléga, akik valamilyen módon a családukhöz tartoznak.*¹⁵

Mindannyiunknak igyekeznünk kell, hogy kellemessé tegyük az együttélést azok számára, akik velünk egy fedél alatt élnek, vagy akik bármilyen oknál fogva a közelünkben vannak. **Készítsünk helyet a szívünkben és a mindennapjainkban az Úrnak. Ezt tette Mária és József is, és egyáltalán nem volt könnyű dolguk; mennyi nehézséggel kellett szembenézniük! Az övék nem színlelt család, nem valószerűtlen család volt. A názáreti család kötelez bennünket, hogy újra felfedezzük a család, minden család hivatását és küldetését.**¹⁶

¹³ FERENC PÁPA: Általános audiencián elhangzott beszéd, 2014. december 17.

¹⁴ Kol 3,12-15

¹⁵ SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy elmélkedésről, 1963. március 5.

¹⁶ FERENC PÁPA: Általános audiencián elhangzott beszéd, 2014. december 17.

Szűz Mária és Szent József közbenjárására kérjük az Urat, hogy a Mű központjai, a Prelatúra többi hívének és munkatársainak otthonai, a barátaink és rokonaink otthonai, valamint minden keresztény otthon a Szent Család példáját tükrözze. Jézus, Mária és József szemlélésének arra kell minket indítania, hogy odafigyeljünk a többiekre, ahogy ők tették. Naponta kell imádságban és tettekben törődnünk lelki és anyagi szükségleteikkel, a pihenésükkel, az otthonunkban uralkodó renddel és szép környezettel, amelynek a názáreti ház tükrének kell lennie. Soha ne tartsuk ezeket a feladatokat tehernek, hanem mindig lássunk bennük ragyogó alkalmakat arra, hogy szolgáljunk.

A názáreti családban Jézus Krisztus számtalan figyelmességnek, a szeretet sok megnyilvánulásának volt tanúja. Nyilvános működésének kezdetén családi háttéréről ismerték az emberek: *Nem az ácsnak a fia? Nem Mária az anyja?*¹⁷ Milyen jó lenne, ha Krisztus hűséges követőiként magatartásunkat látva az emberek azt állapítanák meg, hogy látszik, hogy ez az ember Jézus példáját utánozza, mivel öröködik az otthonában uralkodó jó légkör felett, azt mindenhová magával viszi, és igyekszik másokkal is megosztani ezt az örömet és békét.

Január 9-én lesz Szent Josemaría születésének évfordulója. Barbastróban és Logroñóban az Alapítónk az egységes családra jellemző számos apró figyelmességet sajátított el, amelyeket később továbbadott nekünk is. Hálával tartozunk a szüleinek is, amiért engedelmes eszközök voltak Isten kezében Szent Josemaría emberi és természetfeletti képzésében.

Csatlakozzunk a Pápa szándékaihoz, és imádkozzunk a szerzetesekért és a megszentelt életet élőkért is ebben az évben, amelyet az Egyház nekik szentel. Forduljunk nagy bizalommal a Szűzanyához ezzel a kéréssel.

Az Alapítónk újabb szavait segítségül hívva kérjük, hogy a családokban mindig a kereszténység kezdeteiben jellemző lelkület uralkodjon: ***kis keresztény közösségek, melyek mintegy gyújtópontjai voltak az evangéliumi üzenetnek. Ugyanolyan családok voltak, mint sok más család abban a korban, de új szellem hatotta át őket, amely átterjedt mindenkire, akivel érintkeztek. Ilyenek voltak az őskeresztények, és ilyeneknek kell lennünk nekünk is, mai keresztényeknek: a béke és az öröm – a Krisztus által elhozott béke és öröm – magvetőinek.***¹⁸

Pár napja Pamplonában jártam, ahol meglátogattam a betegeket. Az Egyetem sportcsarnokában találkoztam mintegy kétezer-ötszáz emberrel is. Eszembe jutott, ahogy Szent Josemaría tekintett mindig az Úrra: mérhetetlen hálával. És arra gondoltam, hogy bárhol vagyunk is, mindig *otthon* vagyunk, egységben, hogy szolgáljunk Istennek és minden embernek.

Minden szeretettemmel megáldalak benneteket, és azt kérem, hogy tartsatok ki a szándékaimért való imádságban.

Atyátok

+ Javier

Róma, 2015. január 1.

¹⁷ Mt 13,55

¹⁸ SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa (Találkozni Krisztussal)*, 30